

[Bernhard Baunsgaard]

udsat for forfølgelse i jeres eget land, har I ingen chance.

Jeg havde næsten lyst til at føje til, at netop i denne sag om asylansøgerflygtninge burde der være fastsat en grænse for, hvor meget vand man har lov til at hælde ud af ørerne.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil da sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at al den oplysning, vi kan give for at forebygge misforståelser, er jeg da enig i at man bør give, men det ændrer da ikke ved, at den procedure, som er lagt, skal følges.

Så vil jeg sige til hr. Leif Hermann, at intentionen med at medvirke for os har været at hjælpe dem, der er udsat for den lange sagsbehandling. Hvor mange der så vil banke på vores dør i fremtiden, vil afhænge af de ydre omstændigheder i verden. Hvis krigen fortsætter i Mellemøsten eller en ny krig udbruder et andet sted eller der sker en omvæltning i et tredje land, kan flygtningestrømmen øges, og så vil antallet af asylansøgere og det antal flygtninge, vi modtager, blive større. Man kan ikke her foruddiskontere udviklingen til næste år og næste år igen.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Både hr. Torben Lund og hr. Hagen Hagensen begyndte med en tak til mig og en tak til embedsmændene for samarbejdet om denne sag. Den vil jeg gerne gengælde. Jeg er ganske overbevist om, at hvis man vil undgå, at løsningen af denne store og vigtige sag bliver en uheldig foreteelse i debatten her i landet, noget, der kælder på alle mulige konfrontationer, skal man gå frem, nøjagtig som regeringspartierne og socialdemokratiet gør i denne sag, nemlig ved at finde løsninger, der kan fjerne de problemer, der er, fjerne det, der naturligt kan fremkalde en modstand, som ingen kan være interesseret i accelererer. Det er det, de fem partier har gjort, og jeg er da glad for, at begge ordførere også i forbindelse med denne sag tænkte på embedsmændenes indsats, embedsmændene både i justitsministeriet og i direktoratet. Og jeg vil gerne medtage politiet, der har en opgave ved afhøringer, en opgave, politiet har i alle lande.

Jeg synes, at netop på baggrund af de særdeles uheldige bemærkninger, der er fremkommet ved andre lejligheder, og som også fremkom i dag fra hr. Lengers side, vendt mod de embedsmænd, der har denne opgave, synes jeg, det er glædeligt, at et stort flertal ikke støtter denne kritik, men tværtimod værdsætter, hvad embedsmændene i justitsministeriet og i direktoratet har foretaget i denne sag for at løse en stor og vanskelig opgave.

Så skal jeg svare på nogle konkrete spørgsmål, der er stillet.

Jeg vil gerne begynde med hr. Ole Espersens spørgsmål om, hvordan vi bedst muligt administrerer ordningen på den mest menneskelige måde, sådan at asylansøgere ikke bare bliver nogle mennesker, der skal opbevares her i landet, således at man prøver at give deres tilværelse et indhold.

Jeg mener, at Røde Kors i et meget betydeligt omfang har medvirket til at give asylansøgernes tilværelse et indhold, og jeg kan glæde hr. Ole Espersen med at sige, at efter de aftaler, vi har med Røde Kors, vil dette blive udbygget. Det vil blive udbygget ikke alene på sundhedsområdet, der er blevet nævnt, men også med hensyn til beskæftigelse af asylansøgerne.

Det er da klart, at undervisningen udgør et problem. Vi er i drøftelser med undervisningsministeriet om, hvordan vi, som vi angav i august måned, kan sørge for, at asylansøgernes børn får undervisning i den periode, de er her, og det håber jeg meget snart vi har en løsning på.

Men jeg kan også godt se problemet med de voksne asylansøgere. Det ville da være sundere for dem og også hjælpe dem, hvis de fik en vis støtte til deres – må vi regne med – selvstudium af sproglig art, og jeg vil gerne tage en drøftelse med undervisningsministeren om det. Det bliver nok igen, vil jeg tro, en drøftelse med oplysningsforbundene, som jeg synes må have særlig gode muligheder for at hjælpe på dette område, og jeg vil også tro, de vil være villige til at gøre det. Jeg vil altså så positivt, som jeg kan, svare på disse opfordringer fra hr. Ole Espersens side og sige, at det også er noget, der ligger os stærkt på sinde, fordi det selvfølgelig ikke gør det lettere at have et så stort antal mennesker samlet på asylcentre, hvis de ikke har en